

[Stetter.]

har ønsket at sondere Danmarks stilling under forskellige markedspolitiske løsninger, og jeg går ud fra, at statsministeren også har ønsket at kende premierminister Heaths holdning til et isoleret Danmark og et isoleret Norden. Jeg vil under henvisning til denne forudsætning spørge statsministeren, om han kan meddele tinget noget om vore muligheder for i denne situation at få hjælp og støtte fra Storbritannien.

Markedsdebatten mangler klare forestillinger herom og har også været præget af uholdbare påstande om, hvad vor tilslutning til EF vil betyde. Disse påstande kan kun imødegås gennem et omfattende oplysningsarbejde, som vi alle kan være med i. Vi konstaterer med tilfredshed, at markedssekretariatets udadvendte oplysningsvirksomhed er kommet i gang. Partier, organisationer og oplysningsforbund er også på vej. Vort parti lægger vægt på denne optakt til folkeafstemningen.

Som et eksempel på, at selv personer i fremtrædende stillinger kan ligge under for misforståelser, vil jeg nævne følgende tilfælde; rektor Mogens Fog, Københavns universitet, har i et interview med Ekstra Bladet den 15. november bl. a. sagt:

„De økonomiske konsekvenser har jeg ikke sagkundskab til at overskue, men jeg synes, at udsigten til en fjernstyret sænkning af vort uddannelsesniveau er et vægtigt moment, når man skal veje for og imod.“

Rektor Fog finder åbenbart, at der er udsigt til fjernstyring på dette felt, men det er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold. Det er rigtigt, at den frie bevægelighed for arbejdskraft i EF-landene skaber problemer for de liberale erhverv. Problemet er i første række, at der eksisterer meget store kvalitetsforskelle for de enkelte universitetsgrader, ikke blot landene imellem, men også mellem de enkelte læreanstalter i samme land. Men det er ikke rigtigt, at EF-medlemslandene har til hensigt at træffe beslutninger på dette felt. Tværtimod har man sagt, at uddannelsespolitikken er et nationalt anliggende. Som følge heraf må det forventes, at Fællesskabets bestræbelser på det uddannelsesmæssige område først og fremmest vil koncentrere sig om en højnelse af uddannelsesniveaueet i samtlige medlems-

lande. Dette vil formentlig ske i form af et samarbejde med udveksling af synspunkter og uforbindende henstillinger fra Kommissionen til de enkelte lande. Rektor Fogs vurdering hviler i øvrigt i nogen grad på et forkert grundlag, idet den lige adgang til at søge stillinger ikke gælder ansættelse i den offentlige administration, herunder også sygehusvirksomhed.

Oplysningsarbejdet må først og fremmest gå ud på at udbrede alle de informationer, som folketetinget og især markedsudvalgets medlemmer har fået gennem måneder og år. Jeg tror, at vi alle har haft overvejelser og betænkeligheder i dette vigtige spørgsmål. Men vor gruppe er nået til det resultat, at fordelene langt opvejer ulemperne, og at risikoen ved at stå udenfor er uoverskuelig. Vi føler os overbevist om, at et redeligt og alsidigt oplysningsarbejde, der bibringer befolkningen de samme oplysninger, som vi har fået om fordele og om ulemper, vil bevirke, at flere og flere vil komme til samme erkendelse som det store flertal i folketetinget, nemlig at Danmark ikke kan stå uden for et EF, udvidet med England.

Den kendsgerning, at man øger samhandelen mellem de europæiske nationer, er ensbetydende med at skabe flere chancer for at udbygge det politiske samarbejde på andre felter, og den konservative folketingsgruppe betragter en sådan udvikling som et gode. Vi ønsker dog ligesom socialdemokratiet, at meningsudvekslinger om militære og forsvarspolitiske spørgsmål som hidtil skal finde sted i NATO. Men vi anser det for en helt naturlig proces, at der efterhånden vil skabes en tradition for gensidige informationer og konsultationer i andre politiske anliggender. Dette kan kun medvirke til at fjerne spændinger i Europa og formentlig simpelt hen hindre dem i overhovedet at opstå. Det kan kun være en fordel for Danmark at være med i dette begyndende politiske samarbejde, være med til at afgøre, hvad De europæiske Fællesskaber skal udvikle sig til.

Vor gruppe betragter det som en ulykke, såfremt befolkningen ved folkeafstemningen vælger at isolere os. Inden for det store fællesskab vil der blive truffet mange vidtrækkende beslutninger, som det øvrige Europa må acceptere og må leve med. Danmark skal nødvendigvis være med, hvor afgørelserne træffes, og medvirke til at påvirke og